

[Steen Folke.]

er at finde i Poul Dahlgaardudvalgets betænkning.

Men med disse forbehold vil jeg gerne sige, at vi også i VS i princippet er tilhængere af at nå frem til en ophævelse af sambeskatningen.

Ordføreren for forslagsstillerne (Bernhard Baumsgaard): (RV):

Jeg skal gentage det, jeg sagde, da vi forhandlede om lovforslag nr. 172, som ministeren har fremsat, og hvorefter man undtager nogle ganske små områder fra sambeskatningen: det er grotesk, at vi i dette kvindeår i det danske samfund må konstatere, at en officiel betænkning kan fastslå, at på dette område er der tale om såvel formel som reel forskelsbehandling af den gifte kvinde.

Jeg vil føje til, at det er fantastisk blidt af rødstrømperne, at ikke én af dem indklager det danske samfund for forskelsbehandling af den gifte kvinde for en eller anden international organisation. Jeg havde nær sagt, jeg forstår ikke, at de ikke gør det.

Det er endnu mere grotesk, at man skal opleve, at to partier, der på deres program har kvindens ligestilling, står op og siger her, at af andre grunde, fordi der er så meget andet, der skal laves, vil man ikke gennemføre denne menneskeret. Jeg sigter her til det, som kommunisternes ordfører sagde, og jeg sigter her til det, der blev sagt af hr. Steen Folke: der er så mange besværligheder, som vi først skal have klaret, før vi kan føre dette igennem. Har jeg misforstået det, vil jeg gerne have det rettet.

Ministeren sagde, at det er ikke muligt at gå meget længere. Det er altså ikke muligt i det danske samfund at gå til ophævelse af en såvel formel som reel forskelsbehandling; når det kun drejer sig om få penge — var det 10 pct., der var tilbage? — så er det ikke muligt at gå videre. Jo, vi skal gå videre, og baggrunden for, at vi har fremsat forslaget, er den henstilling, som et enstemmigt skatteudvalg gav i september måned sidste år om, at der i denne folketingssamling skulle fremsættes forslag om ophævelse af sambeskatningen. Det må ske, vi kan dog ikke blive ved med dette.

Nu sagde ministeren, hvis jeg ikke hørte galt, at for medhjælpende hustruer havde vi

jo løst problemet. Nej, vi har ikke løst det, det er der aldeles ikke enighed om. Jeg har fået breve i de sidste dage fra forskellige kvindeorganisationer, der netop peger på medhjælpende hustruer. Man har ikke — og dér er jeg helt enig med hr. Glistrup — anerkendt den medhjælpende hustru som et selvstændigt individ. Vi kan godt finde ud af, hvis det er manden, der er medhjælpende, hvad han skal have i løn, men vi kan altså ikke finde ud af det, så snart det drejer sig om en kvinde. Det må løses på den måde, at man anerkender kvinden som fuldt ligeberettiget medlem af samfundet, også selv om hun gifter sig. Hendes børn er det, hun selv er det ikke i kildeskatteloven. Vi må kunne finde ud af det, når vi kan finde ud af det for mandens vedkommende.

Jeg vil gerne svare på ganske enkelte — jeg kan se, min tid er meget kort — af ordførertalerne.

Hr. Jens Foged ironiserede lidt over, at tidligere pegede jeg på Zahle, nu skulle Poul Dahlgaard være den store profet. Både Zahle og Poul Dahlgaard har haft det uheld, at dengang de var færdige med deres arbejde og kom med løsningen, sad der venstrefinansministre, og venstres ordførere har gang på gang sagt: det er jo ikke noget, der haster, dette her. Det blev sagt i 1920, da venstre kom til, det blev sagt af hr. Christophersen, da jeg fremsatte mit forslag i september måned om ophævelse af sambeskatningen: det haster jo ikke. Det har taget 50 år, og det haster stadig væk ikke. Jo, det haster.

I anledning af hr. Glistrups bemærkning om hæftelsen for skattegæld, kan jeg nævne, at jeg i dag i skatteudvalget har indleveret et forslag, som jeg synes kan passe ind i nr. 172, om, at ægtefæller ikke for fremtiden skal hæfte for hinandens skat, det er noget, der vedkommer det enkelte individ.

Jeg kan ikke huske, om hr. Kaj Hansen var med i behandlingen af det store skattelevskompleks, vi havde fremme i september måned. Hvis han var det, vil han vide, at vi havde fremsat forslag til løsning på de problemer, der stod tilbage i Poul Dahlgaardudvalget, vi fremsatte simpelt hen et forslag; der var intet andet parti i denne sal, der dengang støttede os. Jeg forstår ikke, at vi fortsat i det danske samfund skal finde os